

Steven Mark's TPU – Personligt studie

Steven Mark har nok sat dagsorden for mange eksperimenter omkring fremstilling af

Solid State Electric Generator.

Dette emne har også ramt mig, endda af flere omgange, men på det seneste er jeg kommet frem til en forklaring, som jeg i den kommende tid vil forsøge at få bekræftet ved, eksperimenter og forsøg – TRY and ERROR.

Min baggrund

Som elektronikfreak og radioamatør i mere end 50 år, har jeg gennem tiderne stødt på forskellige konstruktioner til frembringelse af elektricitet. Mange patenter er gennemlæst og dårligt forstået, og ingen af dem har på noget tidspunkt, opnået min tilstrækkelige forståelse til, at de kunne frembringe noget brugeligt resultat.

Jeg skal dog sige, at jeg er autodidakt i enhver henseende, og kun en halvstuderet freak, men hang til filosofi og fortidens mysterier.

Jeg har dog som eksperimenterende radioamatør igennem mere end de 50 år, som mit Certifikat til at fremstille og arbejde med radioamatørsendere og modtagere viser, en tilladelse fra IT og Telestyrelsen man opnår ved, at aflægge en skriftlig teknisk prøve, selvfølgelig har medvirket til en vis forståelse af de principper, som gælder i elektronik og radioteknik.

Denne hobby har været en del af mit liv siden min tidligste barndom, og må siges at være en livsstil, som har præget mit liv nu i over 70 år.

Med dette som baggrund for denne artikel, skal jeg herefter forsøge at forklare, hvad jeg er kommet frem til, efter flere års studie og eksperimenter omkring **Solid State Electric Generator**.

Vi må jo alle konstatere, at vi står på skuldrene af tidligere tiders stor mænd.

Nicola Tesla er, efter mine begreber, den største af alle de, som har haft indflydelse på verden og de tekniske fremskridt, hans efterfølgere er fremkommet med.

Tesla beviste sit geni mange gange, og har et hav af patenter, til alle mulige og umulige opfindelser. Han var den første der kunne sende og modtage radiobølger, han opfandt fjernstyring, og den elektriske bil, drevet af en mobil **Solid State Electric Generator**, han opdagede og udviklede vekselstrøm, og udbredte denne teknik til hele verden, fremstillede elektriske motorer og generatorer, og var derfor den største af alle.

Nu kan man så spørge: Hvorfor bruger vi så ikke bare **Tesla's** opfindelse af den mobile generator, som han brugte i sin bil?

Det er der en ganske speciel grund til, og det er, at man aldrig har fundet beskrivelsen af denne generator. Man har billeder af bilen med en antenne på, som

Steven Mark's TPU – Personligt studie

køre på elektricitet, og man har kun hans fortælling om, at bilen får sin strøm fra en elektrisk generator, der ligger gemt i bilen.

Om patentet nogensinde har eksisteret vides ikke, men der har altid gået rygter om, at en amerikansk hemmelig tjeneste har fjernet en del af **Tesla's** dokumenter fra hans hotel, da han døde i 1943, alene af den grund, at verden i forvejen har en industri, hvor der udvikles elektrisk energi fra olie og kul, og hvis denne generator kom frem i lyset, vil mange mennesker, der arbejder i den nævnte industri, blive arbejdsløse. Konspirationen længe leve...

Hvad vi i dag kan finde i hans offentlige patenter, er nok det vi skal se efter.

Jeg vil dog springe lige ud i mine antagelser, og forklare disse nærmere.

Hvis man betragter virkemåden af et [induktionsapparat](#), så har man en elektromagnet med en strømafbryder, som når apparatet får tilført strøm fra en jævnstrømskilde, som regel et mindre batteri, trækker elektromagneten et anker. Ankeret er samtidig afbryder af strømmen, så afhængig af ankerfjederen, vibrerer ankeret, og der dannes gnister i afbryderen. Når elektromagneten får tilført en vikling yderligere, vil vibrationen i elektromagneten inducere en spænding i denne tilførte vikling – sekundærviklingen, på samme måde som en transformator, og sekundærviklingen vil vise pulserende jævnspænding. Denne jævnspænding kan være ret høj, og derfor bruges den slags induktionsapparater ofte i fysiklokaler til demonstration af elektricitet, og med et par håndtag, et til hver hånd, kan elever få den kildrende fornemmelse af disse pulserende jævnspændinger.

Tesla beviste, at når en kontakt afbryder en elektrisk spænding, dannes der et "spark", altså en forstærket puls, og i induktionsapparatet ses denne puls som gnisterne i afbryderkontakten. Samme fænomen ses i et gammeldags ringeapparat.

Dette spark kan være temmelig højt, væsentlig højere end den spænding der afbrydes for, og sparket har gennem tiderne dannet grundlag for radiokommunikation. Gnisten der dannes ved afbrydelse af den elektriske spænding har en elektromagnetisk puls, som er blevet benyttet i de gnistsendere, som eksisterede i radioens barndom. Teknikken er brugt så sent som i 1950'erne, især i japansk legetøj, til fjernstyring af legetøjsbiler og robotlegetøj.

Tesla sagde i sin vidunderlige visdom endnu nogle utrolige sandheder om disse pulser: **"Det hele er et spørgsmål om resonans."**

Hvis man forestiller sig et sådan induktionsapparat, hvor man erstatter gnistgabet med et elektronisk kredsløb, som danner disse spark, og samtidig opretter resonans i den sekundære vikling, resonans med sparket, som jo har en frekvens bestemt af det elektroniske kredsløb, vil denne resonans forstærke sparket, afhængig af godheden i resonanskredsløbet. En tredje vikling på transformatoren kan således være bærende af belastningen af systemet (en pære eller en boremaskine eller en støvsuger, som

Steven Mark's TPU – Personligt studie

vist på Steven Marks videoer). Det kan tænkes, at et mindre udtag på denne tredje vikling, eller en fjerde vikling vil kunne føde det elektroniske kredsløb med strøm, efter at kredsløbet er startet af en puls fra et batteri.

Jeg vil mene, at **Steven Mark** har videreudviklet denne teknologi i sin **Solid State Generator TPU**.

Så meget om min antagelse.

Men hvad med de magneter der nævnes flere steder i disse opfindelser?

Hmm... ja... Nu endte det jo ikke alt for godt for Steven Mark i hans forsøg på at sælge sin idé til markedsføring. Alle hans investorer tabte den investering, som Steven blot brugte på sin livsførelse, og han var meget ekstravagant, ifølge en af hans nærmeste medarbejdere **Jack Durban**.

Herom kan læses i artiklen [Steven Mark og Jack Durban om TPU](#) – på side 20, skriver Jack Durban om samarbejdet med Steven Mark bl. a. at magneten, som Steven Mark aktiverer sin TPU med:

“Stevens brug af en magnet til at aktivere enheden. Dette var bare en list. Magnetten, en billig Radio Shack-magnet, blev kun brugt som et middel til at lukke en simpel Reed-kontakt, der lukkede det primære kredsløb.”

Så er den ged barberet...

Jack Durban nævner en ting mere, som satte mine tanker i gang omkring dette induktionsapparat, og det ses på side 19 i den ovennævnte brev-beskrivelse:

“Jeg er ikke i tvivl om, at Steven ikke var den sande opfinder af denne enhed, da han ikke var teknisk kyndig nok til sådan en bedrift. Hans eneste tekniske baggrund var at arbejde på fjernsyn og biler. Han hævdede at være ekspert i Rolls Royce reparation, og han ejede en ældre model, men det var ikke noget fremragende.”

Hvis Steven Mark havde forstand på biler og deres tændingssystemer, så kan det tænkes, at det er herfra han har fået idéen til sin TPU.

Nå, men hvad så med reglerne for, at man ikke kan få mere energi ud af en enhed end man tilfører??

Jahh... Johh... Den er da gældende, men her ser vi, at **Tesla's** påstand om, at det hele er et spørgsmål om resonans, komme til udtryk i, at Steven Mark ret overbevisende viser, at han kan få sine enheder til at virke.

Steven Mark's TPU – Personligt studie

Til stede ved disse demonstrationer er en række teknikere og elektronikkyndige personer, som har set demonstrationerne, og talt med Steven Mark, dog uden at se en tegning, eller andet, end blot set enhederne demonstreret, og på INTET TIDSPUNKT har de kunnet finde tegn på, at der var et batteri involveret i virkemåden.

I en af videoerne bliver Steven Mark spurgt om der er batterier involveret, men enten hørte han ikke spørgsmålet eller også svarede han bare ikke på det. Jeg vil dog mene, at der **muligvis** har været tale om en selvkørende enhed, for hvis en investor på noget tidspunkt fik fornemmelse af, at der var et batteri involveret, altså blot for at danne pulser, så ville alle investorer nok løbe langt væk fra projektet.

At batterier og magneter ikke er en del af dette projekt, ser jeg i den oplysning, der ligger i dokumentet med **Jack Durban på side 11**. Her står der nogle oplysninger om den cirkulære enhed, som kan levere 120 Watts energi, at den kun vejer små **340 gram** (12 ounce).

Denne oplysning fortæller mig endvidere, at der heller ikke kan være involveret store mængder af jernkærner og kobbertråd.

Hvis man kan se bort fra magneter og batterier, så er en anden artikel:

Detaljeret gennemgang af Steven Mark's TPU

..absolut vær at læse, for den indeholder nogle billeder som forfatteren analyserer temmelig indgående, og som man kan bruge i sin egen tolkning af, hvad Steven Mark's TPU er for en dims.

Det er denne TPU, som kun vejer knap 340 gram, men som performer så utroligt...

På **side 4, Pkt. 7** pointerer forfatteren, at han kan konstatere, at der er 4 spoleviklinger i TPU'en, hvilket jo svarer ret fint til min konklusion om, at der er en fjerde vikling, der leverer strøm til kontrolektronikken.

Intet sted har jeg kunnet finde noget, der tyder på hvad materiale der er brugt til at lave ringene eller TPU'ens fundament, men hvis der skal indgå en form for transformator, så må der være tale om blødjern, i hvert fald for den ring, som har spoleviklingerne. Den må ikke være for tyk og ikke veje ret meget.

Det kunne også tænkes, at som vist på **side 3, Billed 5**, der hvor måleledningerne bliver placeret i TPU'en, at der figurerer en større cirkel. Dette kunne evt. være en Toroid af ferrit eller andet magnetisk materiale, som kunne holde et resonanskredsløb, men det er ret svært at vurdere.

Steven Mark's TPU – Personligt studie

Jack Durban skriver endvidere:

*“**Designet var ret simpelt.** Der var to sæt viklinger arrangeret på en måde, der meget ligner **Tesla**-patentet 381.970 omkring 1888. Der var to store choker og polypropylenhætter, der så ud til at være en udjævningsfunktion. Mine instinkter fortalte mig, at choker- og hætteparret var en tunet tank, men da jeg vidste, hvor lidt elektronikviden Steven havde, kunne jeg ikke se, at han var i stand til at foretage nogen tanktuning, og der var intet grid-dip-udstyr omkring.”*

Tydeligvis er det her den store 1 KWatt's generator der tales om, for ikke at blande begreberne.

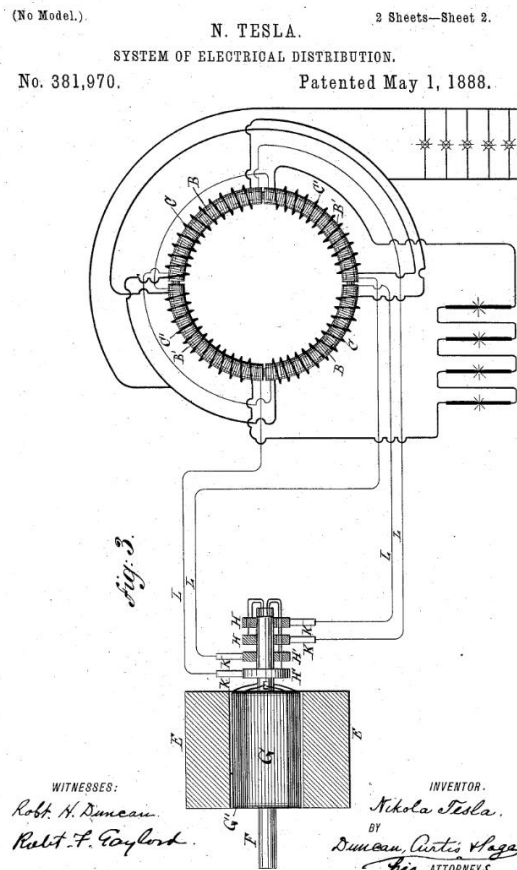
Men denne udtalelse beviser jo ikke, at Steven Mark's design følger Tesla's patent. Jack Durban har jo allerede forklaret, at Steven Mark forsøgte at skjule sit design, og det kan jo netop forvirre begreberne, hvis nogen tror, at DONUTEN eller TOROID-formen er et MUST. Det er jeg hold op med at tro, men nu vil fremtiden jo vise...

Det kan være, at jeg tager fejl i mine antagelser, og at grundlaget er **Tesla**-patentet, som nævnt ovenfor. Der dannes gnisterne af slæbekontakter af den roterende motor.

Jeg ser dog ikke noget, **som kan antyde et resonanskredsløb**, som jeg anser for det mest sandsynlige ved en TPU, og af teksten fremgår det, at der vises en vekselstrømstransformator.

Prøv selv at danne dig et billede, ved at se **Tesla's** patent på næste side.

Steven Mark's TPU – Personligt studie

Det kan tænkes, at jeg er helt ude på et vildspor, men af teksten til **Tesla's** patent fremgår det, at der her er tale om en vekselstrømsgenerator – [læs selv her!!](#)

Tiden og kommende eksperimenter vil vise, om jeg er ude i hampen eller hvad...

August 2023

Palle A. Andersen